

Foto: Ida Lindkvist

Det finns ingen gräns!

Publicerad: 5 oktober 2014

Författare: Ida Lindkvist

Promotionbåten presenterar Anders Olsson, en människa som vägrade bli liggandes som ett sorgset vårdpaket. En man som vägrade ge upp och är en stor inspirationskälla för många. Med en förlamning från midjan och neråt har han presterat utanför alla gränser, vilket också är temat på hans föreläsning: "Det finns ingen gräns!"

Han kommer från Hagfors och meddelar ganska direkt att det tyvärr inte finns något filter att slå på så att alla kan förstå vad han säger. Redan från start bjuder han på sig själv med den största och mest beundransvärda glimten i ögat. Han är rolig och desto mer han berättar, desto mer vill man höra.

– När jag vann en tävling fick jag brevlådan full med teckningar från barn. Jag hade då rullstolen målad på ryggen i simbassängen, så jag tänkte att; vadå, tror de att jag har rullstolen på ryggen när jag simmar?

För att ge barnen klarhet i det hela och låta de ställa nyfikna frågor, åkte Anders för att hälsa på sexåringarna. Och det var så Anders föreläsningsskarriär tog form. De frågade om allt mellan himmel och jord, sådär som barn gör. Till slut fick han frågan om han kunde köra bil och han blev glad att han äntligen fick en fråga som han kunde ge ett konkret svar på. Så han förklarade noggrant, kontrollerade att barnen förstod och hängde med, och berättade att han kör då alltså automatväxlat. Samtidigt vinkar en liten flicka med handen frenetiskt och vill säga något.

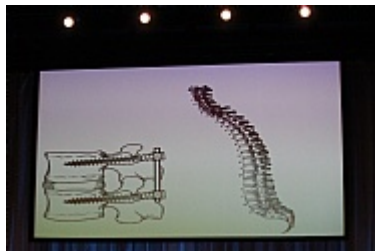
- Min pappa är också handikappad.

- Jaha, vad är det för fel på honom...?

- Nä, han kör också automat!

Anders berättar också att även om han simmar mycket och är väldigt duktig, så är det ingenting han tycker är sådär kul.

- Det roligaste med simning är när ett plåster flyter förbi, då händer det något i alla fall.

nvilja som sitter fram på scenen och med humor delger om

sitt liv, har fått genomlida mycket hemskt och haft en fruktansvärd otur inom sjukvården. Efter oändliga sjukhusbesök och vistelser, operationer - varav en steloperation, en enorm skruv i ryggen, fast vid en respirator i sju dygn och starka morfintabletter i sju år. Ändå säger han:

- Man kan tycka att jag har haft otur. Men efter att ha legat i sängen i sju år och ändå har familjen kvar, det är ju tur.

2002 säger läkarna att det är slut på honom och han bestämmer sig för att ge upp, det får räcka nu. Men då får han en utmaning från en vän, och som den oerhörde tävlingsmänniskan Anders är, tackar han ja. Han ska simma Vansbrosimmet. När han ska göra sitt första träningspass går det inte alls. Han simmar tolv meter men sedan går det inte längre, det känns som att han fått en hjärtinfarkt. Men i och med alla mediciner han äter så har han så väldigt låg salthalt i kroppen, vilket är orsaken, och detta blir han informerad om. Därmed bestämmer han sig för att tvärt sluta med

medicinerna, trots att läkaren säger att han i så fall måste läggas in på avgiftning under ett halvår.

- Jag tänker inte vara en dag på sjukhus, säger den envise Anders och just så blir det.

Han blir dålig, kräks och svettas mycket. När hans fru tvingar upp honom på natten för att duscha, tänker han att om han ändå ska in i duschen, kan han ju passa på att köra ett träningspass först. Så ut i garaget där hans anpassade cykel står och så ger han allt han har.

- Då märkte jag vad kroppens egna endorfiner gör.

Så för att klara av avgiftningen på egen hand spenderar han var tredje timme i åtta månader i garaget. När det blir dags för Vansbrosimmet har han genomfört femton träningspass och dessförinnan legat i sängen i sju år, men simmar sig till en 98:e plats.

Han inser så småningom att det går snabbare om man gör en voltvändning. Han blir tillsagd att:

- Det finns ingen med din skada som kan det.

Varpå Anders svarar:

- Bra, då blir jag den förste.

När han blir sexa i en simtävling på 5000 meter som inte är för handikappade, kommer nummer sju i mål strax efter honom.

– Pojken är sexton, sjutton år och hans pappa kommer springande och säger: vet du att du fick stryk av gubben i rullstol?! Ja, det är ju precis vad man vill höra efter 5000 meter.

Hans meritlista är lång, nästan lika lång som alla erfarenheter han kan dela med sig av. För att nämna ett par så tog han 2003 8 stycken SM-guld och 2006 blev han nummer arton i Vansbrosimmet. Han har också åkt Vasaloppet fyra gånger, Vätternrundan två gånger.

– Folk säger att jag är handikappad, men själv säger jag bara att jag är hjulbent!

Källa: LindeNytt.com

<https://lindenytt.com/nyheter/det-finns-ingen-grans/>